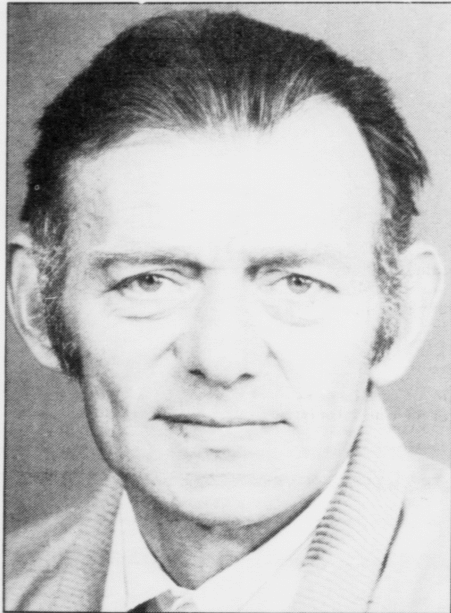

ER Fuglafjørður ein gloymd bygð!

STØRSTA BYGD LANDSINS, ER HON FULLKOMILIGA GLOYMD?

So legið tað ljóðar í Harrans ári 1984, so hevur Fuglafjørður, ið er størsta bygðin í landinum — einki ferðasamband við hin partin av landinum. Jú, jú, tú soleiðis at ein kann sleppa við rutu út á Toftir, um tað liggur fyri hjá rutubílinum at koyra tá, teir kunnu vera leigutúrar nettupp ta tíðina).

Langt áðrenn mína tíð (1924) hevði Fuglafjørður fleiri ferðir um vikuna samband við Leirvík og Klaksvík við gomlu Almu, síðan við Ragnhild, og seinni aftur við postbátinum nýggju Almu. Seinni kom gamli Pride inn í myndina. Pride sigldi Klaksvík, Leirvík, Fuglafjørð og til bygdirnar norðanfyri, og aftur á Klaksvík.

Eisini sigldi gamli Smyril úr Havn og norð á Fuglafjørð.

I dag, um tú skalt til Klaksvíkar, so má tú annaðhvørt leiga sær bát hagar, ella leiga sær bil, um ikki onkur vinnaður koyrir teg, til Leirvíkar. Og sjálvandi leiga bil aftur, tá ið tú kemur úr Klaksvík.

Men tað, sum verri er, tað er tað, at um ein fulgfirðingur ætlar sær til Havnar við Bygdaleiðini, sum koyrir fleiri ferðir um dagin ímillum Havn og Leirvík, so má tú antin ganga (ja, halt sær nú fast) umleið 5 kilometrar út á

»Stubban«, ella leiga sær bil út hagar. Hetta fer skjótt at vera ovboðið.

Fyri nakað síðani legði eg sum bygdarráðslimur fram uppskot á fundi til samtyktar. Í uppskotinum stóð millum annað:

1. Kommunan krevur bussin hjá »Bygdaleiðir« at koma til Fuglafjarðar, í minsta lagi á morgni og á kveldi, hvønn dag, til bátahylin ella til annað hóskaði stað, har ið fólk kunnu bíða eftir bussinum.

2. Um hetta ikki í løtuni kann lata seg gera, so at hava bil tókan á sama stað, til at koyra fólkið út á »Stubban« (Gøtu/Leirvík) til og frá bussinum. Tað skal sigast beinanvegin, at bygdarráðið tók væl undir við hesum tankanum og sendi málið til rætta viðkomandi. Tað hevur áður verið send áheitan um hetta mál, men uttan úrslit.

Enn koyrir bussurin uttan um Fuglafjørð. Enn mega vit ganga 5 kilometur til og frá bussinum.

Ná, men vit hava jú demokrati. Vit í Fuglafirði hava valt soleiðis, at vit í dag ongan tingmann eiga. Eingin er á tingi, ið til fulnar kann taka sær av okkum og okkara málum. Ti har sum ein ikki er sjálvur, er ein bert hálvur.

Men nú eg havi sæð valvevni úr Fuglafirði, fyri teir ymisku flokkarnar, havi eg góðar vónir um at fáa menn aftur á ting. Fuglafjørður er tó størsta bygð landsins. Og vit

hava fyrr havt tveir mans á tingi í senn. Til dømis: Andreas Samuelsen og Rasmus Rasmussen, Hilmar Petersen og Jógván Høgnesen, ið nú allir hvíla undir grønu torvu, og má Guds friður hvíla yvir teimum.

Teir menn, ið eru uppstillaðir fyri Fuglafjørð, eru:

Simun Fornagarð, fyri Kristiliga Fólkaplokkinn Framburðs- og Fiskivinnuflokkinn,

Simun Abrahamsen, fyri Javnaðarflokkinn,

Sígnar Hansen, fyri Tjóðveldisflokkinn,

Sígfriður Vørðhamar, fyri Fólkaplokkinn og

Margeri Toftegaard, fyri Sambandsflokkinn.

Um nú vit fuglirðingar, allir sum ein, fara á val og velja ein av hesum hampamonnum, og ikki leita út um bøgardarnar eftir valvevni, so havi eg góðar vónir um at fáa tingmenn.

Lat okkum gera hetta. Gott val fuglirðingar, gott val ferðingar.

Fuglafjørður, 3.11.1984
Simun P. Poulsen

Fremsta uppgávan er at bota um støðuna hjá tímaløntum

øðrum rætt til at fáa ein ávísan part av lønini frá 3. sjúkradeigi í eitt ávíst tíðarskeið. Frammanundan høvdu tey onki fingið, men henda skipan er tó ikki fullkomin, og tí hevur javnaðarflokkurin reist málið fleiri ferðir aftur til tess at gera skipanina betri, men hesi uppskot hava ikki fingið nóg stóra undirtøku.

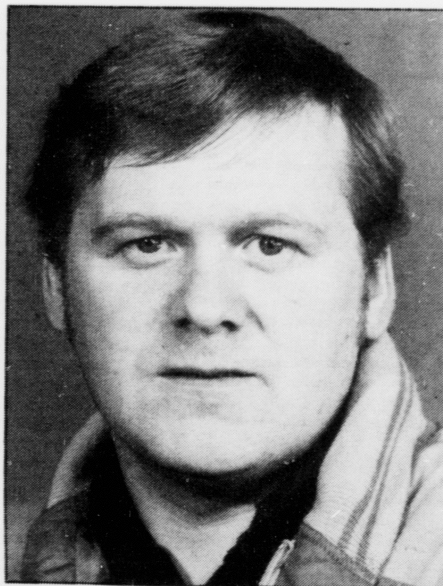
Seinastu 4 árinu hevur verkafólkið ongur sændir fingið frá samgonguflokkunum, og øll uppskot, sum javnaðarflokkurin hevur havt frammi til tess at bota um viðurskiptini hjá hesum stætti, hava ikki vunnið frama.

Teir lønarbatar, sum arbiðaar og onnur tímaløntu hava vunnið sær við tógvi stríð gegnum samráðingar, hava landsstýrissflokkarnir tikið aftur við øktum skattatrýsti og nýggjum tolljöldum, so talan er um veruligt fall í reallønini seinastu 4 árinu.

Vit í javnaðarflokkinum siggja tað tí sum eina av fremstu uppgávunum hjá tí nývalda løgtinginum við ymiskum tiltøkum at bota um viðurskiptini hjá teimum tímaløntu.

Hilmar Bech

Javnaðarflokkurin til reiðar

Eg skal í stuttum nerta við okkara stýrisskipan og nøkur av teimum politisku stórmálum, ið liggja fyri framan.

Tá ið seinni heimsbardagi var av, og politiska samvinnan við Danmark skuldi takast upp aftur, var skjótt greitt, at henda ikki kom at vera sum amt.

Spurningurin var nú, hvat politisku flokkarnir vildu. Sambandsflokkurin vildi venda aftur til amtsstøðuna, fólkaplokkurin vildi ganga langt móti loysing, meðan javnaðarflokkurin meira var fyri eini skipan, ið varðveitti ríkisfelagsskapin, tó so, at føroyska samfelagið tók størri ábyrgd á seg.

Skipanin kom at vera heimastýrisskipanin.

Landsstýrið varð skipað, og var javnaðarflokkurin við at mynd ahetta. Tað er undir hesum stýri, at t. d. lógin um ellis- og avlamsrentu kemur í gildi.

Næsta valskeið var javnaðarflokkurin ikki við

at mynda landsstýrið. Vit fingið eitt sokallað borgarligt stýri. Í hesum tíðarskeiði var politiska og vinnuliga gongdin alt annað enn góð, har er lítið gott at minnst frá.

Við valið í 1958 fekk javnaðarflokkurins tóra framgongd, og kom nú aftur at sita við ábyrgd. Tað er undir hesum landsstýrisskeiði, at lunnar vera lagdir undir okkara vælferðarsamfelag. Nýggj, tíðarhóskandi skip vóru bygd bæði úttrálands og her heima. Útróðarfiskiskapurin við Grønland tók seg upp, hetta samráðið nevnda landsstýri seg til, og fólkapensiónin kom í gildi. Fiskamaðurin, ið hevði verið noyddur at leita burtur í onnur lond, at tryggja sær og sínum úrtøkuna, kom nú heim aftur.

Gongd kom eisini á vegna og havnabyggingina, og økti hetta nógva um fjølbroyttari vinnumøguleikar.

Framhald á síðu 6